

MŪSŲ LIETUVA

NR.6 (1591) SEMANARIO - 1979m. VASARIS - FEVEREIRO 15 d. - 5,00 kr.
Rua Juatindiba. 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

PRIKLAUSOME BENDRUOMENEI

Pasaulio Lietuvių Bendruomenė yra tikrasis ir nuolatinis ryšys, kuris jungia lietuvį su lietuviu. Ji gyvuoja jau beveik 30 metų. Jos darbas – tai graži ir reikšminga mūsų tautinio darbo talka. Tam darbui pasišventusiai aukojasi įvairiuose kraštuose gyvenantys lietuviai.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenė siekia išlaikyti lietuviybę tarp plačiame pasauly išsisklaidžiusių lietuvių ir ugdyti Tėvynės laisvės viltį; o taip pat, kelti Lietuvos Nepriklausomybės reikalą tarptautinėje plotmėje. Pasaulio Lietuvių Bendruomenė rengia suvažiavimus, seimus, parodas, dainų šventes, šokių festivalius, jaunimo kongresus ir tt. O politinėje srityje, lanko įtakingus valdžios asmenis bei žymių laikraščių redakcijas, ir dalyvauja įvairiose konferencijose – visur iškeldama mūsų tautos gyvybinius reikalus.

Beveik kiekviename krašte, kur gyvena didesnis skaičius lietuvių, veikia ir Lietuvių Bendruomenė. Bet jos stiprumas priklauso nuo to, kiek joje yra aktyviai dirbančių asmenų.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenė, kurios veikimo centras yra Sanpaulio mieste, apima visus šiame krašte gyvenančius lietuvius. Visi mes priklausome mūsų tautinei Bendruomenei: vyrai, moterys, seneliai, ir jaunimas. Visi, kas tik yra kilęs iš lietuviškos šeimos, iš lietuviško kamieno.

Bendruomenė nėra eilinė organizacija. Ji kalba visos lietuvių visuomenės vardu.

Kokios yra mūsų, kaip Bendruomenei priklausančių narių pareigos? Į šį klausimą trumpai galima būtų taip atsakyti: reikia do-

JURGIS JUODIS

Pro Patria

mėtis kiekvienu lietuvišku pasireiškimu; dalyvauti lietuviškose pamaldose, minėjimuose, šventėse, parengimuose, švykose ir tt. Be to, labai svarbu yra skaityti lietuvišką spaudą – laikraščius ir knygas.

O taip pat reikia paremti Bendruomenės darbą pinigine auka. Visi, kas gali, yra prašomi kasmet mokėti vadinamą lietuvių solidarumo mokestį, nes be pinigų jokie planai neįmanoma įvykdyti ir jokie darbai nuveikti.

Jau eilė metų, kaip Sanpaulyje Vasario Šešioliktosios minėjimą rengia Brazilijos Lietuvių Bendruomenė. Dalyvauti šiame minėjime yra kiekvieno lietuvių šventa tautinė pareiga. Ši data suveda mus visus pasvarstyti bent trumpai mūsų tautos rūpesčius ir atsigavinti prie mūsų kultūros ir liaudies meno oazės.

M. V-nė

VYTIS

Vytis yra vienas iš seniausių lietuvių vartojamų ženklų. Jau nuo 14 šimtmečio šis ženklas žymi Lietuvos pinigus, antspaudas, pastatus ir t.t. Ypatingai plačiai Vytis buvo naudojama Vytauto laikais.

*Kaip upė metai plauks,
laukai žydės kasmet iš naujo,
Ir kelsis vėl
iš tavo kraujo Lietuva.*

Kariūnas (nežinomo partizano slapyvardis)

LIETUVOS TARYBA skelbia

Lietuvos nepriklausomybę.

Lietuvos Taryba savo posėdyje vasario m. 16 d. 1918 m. vienu balsu nutarė kreiptis: į Rusijos, Vokietijos ir kitų valstybių vyriausybes šiuo pareiškimu:

Lietuvos Taryba, kaip vienintelė lietuvių tautos atstovybė, remdamos pripažintą tautų apsisprendimo teise ir lietuvių Vilniaus konferencijos nutarimu rugsėjo m. 18–23 d. 1917 metais, **skelbia atstautanti nepriklausomą, demokratiniais pamatais sutvarkytą Lietuvos valstybę su sostine VILNIUJE** ir tą valstybę atskirianti nuo visų valstybinių ryšių, kurie yra buvę su kitomis tautomis.

Vilnius, vasario 16 d. 1918 m.

Lietuvos Tarybos nariai:

Stasė Rusieckienė

Tėviškė

Tėviškės vaizdeli,
Koks tu man brangus!
Aš matau kelelį, pievas ir laukus,
Upės žalią krantą, už jo kalveles,
Bažnytėlę šventą, vargšų trobeles.

Girdžiu dainą graudžią,
Ji liūdna, karti.
Girdžiu — varpas griaudžia:
Vakaras arti.
Ir artojo seno balsą dirvoje,
Kur tiktai gyveno varge,

tamsoje.

Tėviškės vaizdeli,
Koks tu man brangus!
Matau savo šalį,
Jaučiu jos vargus.

Lietuvos nepriklausomybės atstatymo paskelbimo aktą skaito dr. Jonas Basanavičius 1918 vasario 16 Vilniuje. Paveikslą piešė dail. Petras Kalpokas. Dabar paveikslas kabo Lietuvos atstovybėje Washingtone. Lietuvos nepriklausomybės šventės proga jis papuoštas gėlėmis.

Pirmoje eilėje iš kairės sėdi: Jurgis Šaulys, Stasys Na-

rutavičius, kun. Kazimieras Šaulys, dešinėje sėdi: kun. Vladas Mironas, Petras Klimas, Antanas Smetona, kun. Justinas Staugaitis, Jonas Vileišis. Stovi kairėje pusėje: Kazimieras Bizauskas, Donatas Malinauskas, Jonas Vailokaitis, kun. Alfonsas Petulis, Saliamonas Banaitis, dešinėje: Pranas Dovydaitis, Aleksandras Stulginskis, Jokūbas Šernas, Jonas Smilgevičius, Mykolas Biržiška, Steponas Kairys.

VYTIS AR RŪPINTOJĖLIS?

(Iš „Šaltinio“ (Anglija) 1978. Nr. 4)

(Kun. dr. VYTAUTO KAZLAUSKO Europos Lietuvių Studijų Savaitėje paskaitos santrauka.)

Temą įkvėpė Lietuvos pagrindinė „AUŠRA“: „Lietuvai gresia nutautėjimo, išsigimimo ir sunaikinimo pavojus. Tas pavojus tuo didesnis, kuo jos priešų klasta subtilesnė. Nemaža tautiečių jo nepastebi, kiti tapo sąmoningi ar nesąmoningi tautos dvasinių ir materialinių vertybių naikintojai. . . Mūsų pareiga ginti dižiąsias tautos dvasines vertybes: kalbą ir Tėvynės meilę, tautos tikėjimą ir dorą“ (8 nr.)

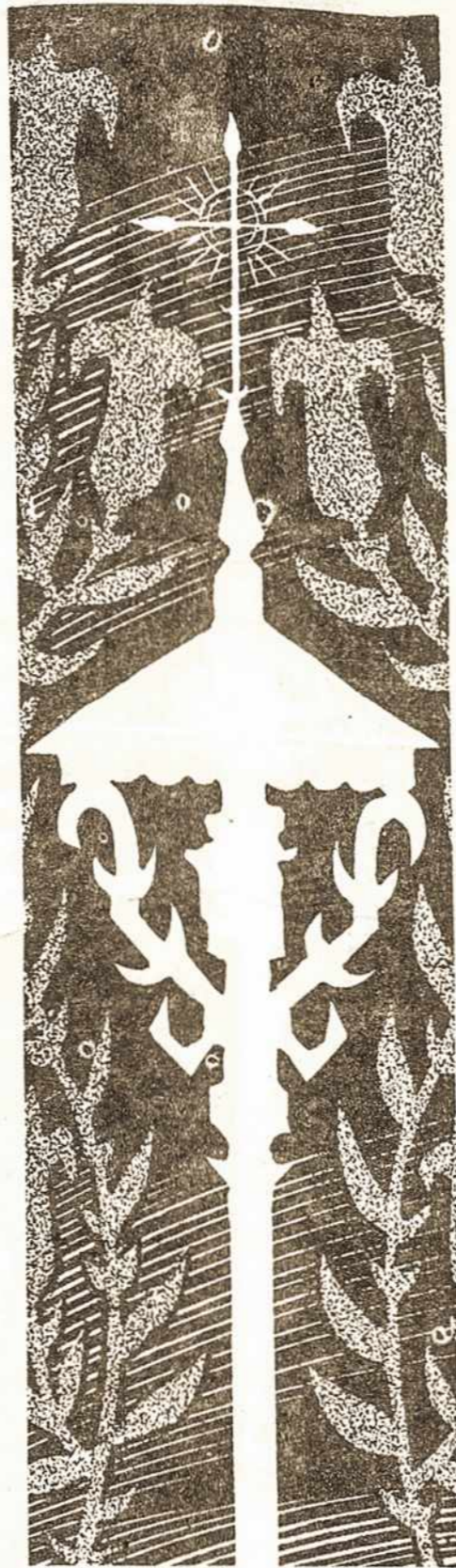
Kad prie didžiųjų tautos vertybių — o drauge ir prie tautos atsparumo bei tautinės itikimybės versmių priklauso kalba ir Tėvynės meilė, daugeliui yra savaiame suprantama. Bet koku būdu prie tautinių vertybių būtų galima priskirti tikėjimą? Juk savo tautinio tikėjimo lietuviai neturi. Būtų nesąmonė kalbėti apie tautinę religiją, apie tautinį Dievą. Krikščioniškasis didžiosios daugumos lietuvių tikėjimas yra visuotinas. Tad kaip jis yra mums tautinių vertybių pagrindas ir ir tautinė ištikimybės versmė?

Ieškodamas atsakymo, pirmiausia paskaitininkas plačiau pavaizdavo krikščionybės kelią Lietuvon, kuris buvo nepaprastai ilgas ir sunkus pirmoje vietoje dėl nemisionieriškų misininkų kryžiuočių, kuriems labiausiai rūpėjo žemių užkariavimas. Krikščionybės priėmimas per lenkus, deja, Lietuvai taip pat nebuvo lamingas, Lenkijos valdovams ir dvasininkijai trūko krikščioniškos dvasios, gilesnio misijinio užmojaus. Lietuvą apkrikštijo ne lenkai, o lietuviai — Vytautas ir Jogaila. Krikšto iškilmėse 1387 m. vasario 18-22 dienomis Vilniuje nedalyvavo nei karalienė Jadvyga, nei žymieji lenkų vyskupai, išskyrus pirmąjį Vilniaus vyskupą Andrių. Tačiau ir Jogaila, ir Vytautas, sekdami Lenkijos valdovų pavyzdį, ne kartą Bažnyčią naudojo kaip įrankį savo grynai politiniam ir dinastiniam reikalui.

Po krikščioninimo priedanga išsivysčiusi Ordinų imperialistinė politika, kuri iš lietuvių tautos pareikalavo daug kraujo ir bent dviem šimtmečiais suvėlino Lietuvos krikštą, ir iš kitos pusės su krikštu prasidėjusi lenkų kultūrinė invazija ir šiandien neleidžia pakankamai įvertinti krikščionybės reikšmės lietuvių tautai.

Nepaisant šių temdančių šešėlių, krikščionybė lietuvių tautai nuo pat pradžios yra turėjusi likiminės reikšmės. Giliau pažinti ir įvertinti krikščionybės reikšmę mūsų tautai šiandien yra labai svarbu. Nepakankamas įvertinimas krikščionybės reikšmės šiandien galėtų nešti panašiai skaudžias ir tragiškas pasėkas, kaip nešė Lietuvos krikšto pavėlinimas.

Pagonybė Lietuvoje neatnešė pastovių, išliekančių kultūrinių ir socialinių vaisių. „Lietuvių tauta, užsisklendusi savo tautiniame tikėjime, ir nepalaikydama gyvesnių dvasinių ryšių su plačiuoju krikščioniškuoju pasauliu, ne tik buvo išjungta iš pasaulinės bendruomenės, bet ir neišvystė tautine savo individualybe“ (S. Šalkauskis, Katalikiškosios pasaulėžiūros reikšmė Lietuvos ateičiai. Tiesos Kelias 1937, 5 nr.).

Lietuvių tautinės kultūros pradžia yra susijusi su krikščionybės įvedimu. Dr. K. J. Čeginskas vienoje radijo apybraižoje yra atkreipęs dėmesį į vieną faktą, kurį istorikai gal būtų per mažai pabrėžia. „Katalikų Bažnyčia Lietuvoje pirmoji oficialiai prabilo lietuvių kalba. Tik tada viešai valstybėje suskambėjo lietuvių kalba, kai kunigaikštis Jogaila pradėjo mokyti lietuvius „Tėve mūsų“ maldos ir Apaštalų tikybos išpažinimo. Kunigaikščiai Jogaila ir Vytautas, kalbėdami valstybės vardu, iki tol vartojo tik senąją rusų, lotynų, lenkų ir vokiečių kalbas. Tik tapę savo tautos misijonieriais, kalbėdami į ją Katalikų Bažnyčios vardu, vartojo gimtąją kalbą. Krikščionybė lietuvių kalbą išvedė į viešumą. O kai vėliau aukštuomenė ją galutinai paniekino ir užmiršo, ji našlaitė, seniausioji gyvųjų Europos kalbų, tik Bažnyčioje rado prieglobstį. . . Iki Didžiosios Lietuvos Kunigaikštijos galo Bažnyčia liko vienintelė vieša institucija, naudojanti lietuvių kalbą. Šešioliktojo - aštuonioliktojo amžiaus aktuose labai retai istorikai užtinka lietuviškų tekstų, o bažnyčiose lietuvių kalba nesiliovė būti įvairiai vartojama: pamoksluose, giedojime, religinėje literatūroje. Iš šešiolikto - septyniolikto amžiaus yra žinomi daug bažnyčių steigimo aktų, kuriuose yra įrašyta sąlyga, kad klebonas ar jo vikaras mokėtų lietuviškai pamokslus sakyti ir išpažinčių klausyti“ (Vatikano radijas 1973.10.5).

Nėra reikalo čia priminti lietuviškos raštijos istoriją. Nuo pat pirmųjų savo žingsnių ji yra neatskiriama susijusi su krikščionybės istorija Lietuvoje. Taip pat visiems yra žinomas lietuviškų mokyklų vystymasis, pradėdamas pirmąją mokyklą, atsiradusia prie Vilniaus katedros dar prieš keturiolikto amžiaus pabaigą, ir baigiant Vilniaus akademiją, įkurta 1579 metais, kuri iki Maskvos universiteto įkūrimo 1737 metais buvo vienintelė aukštoji mokykla rytų Europoje. Parapijų ir vienuolių mokyklos per šimtmečius buvo visos Lietuvos švietimo pagrindas. Šių mokyklų dėka daugiau kaip pusė Žemaitijos gyventojų devyniolikto amžiaus pradžioje mokėjo lietuviškai skaityti. Kai parapijų mokyklų židinius užgniaužė carinių represijų audra, vyskupas Motiejus Valančius paragino žmones slapta šviestis. Taip lietuvių valstiečių pirkiose išaugo „daraktorijų vadovaujamos keliaujančios mokyklos ir prie lietuviškos motinos ratelio gimė garsioji Vargo mokykla.“

Čia istorikai pastebi nepaprastai įdomų faktą. Krikščionybė tautinį atsparumą ir tautinę ištikimybę išsaugojo visų pirma lietuvių liaudies masėse, kurios Lietuvos krikšto metu dar buvo nepalietos svetimų įtakų. Ne kas kitas, o šios lietuviškos liaudies masės per šimtmečius išugdė tuos originalius tautinius pavidalus, į kuriuos yra įvilktas krikščionybės turinys Lietuvoje. „Smūtkeliai, kryžiai, koplytėlės ir net šventovės, kurias krikščioniu tapęs lietuvis ėmė statyti ir puošti, o taip pat įvairios lietuviškos pamaldumo tradicijos mūsų bažnyčiose ir šeimose — vis ta buvo reikšmingi individualaus mūsų tautos religingumo pasireiškimai. Lietuviškomis lytimis apipavidalinta krikščionybė lietuviui tapo tokia sava ir brangi, kad jis, gindamas lietuviškas šventoves nuo rusų ir gabendamas lietuviškas maldaknyges iš Prūsų, nesibijojo kraują pralieti, į Sibirą patekti ir net mirti. Gindamas savo lietuviškai atkurtą krikščionybę, lietuvis, kad ir nesąmoningai, išlaikė ir apgynė pačią Lietuvybę.“

Šį krikščionybės kelią į Lietuvą, be abejonės, turi prieš akis pagrindinė „Aušra“, rašydama: „Žmonijos istorija patvirtina tiesą, kad religija, ypač krikščioniškoji, yra tautos dvasinės gyvybės šaltinis“ (8 nr.).

Daugeliui iš istorinės patirties dar yra sunku suprasti, kad krikščioniškas tikėjimas yra tautos atsparumo ir tautinės ištikimybės versmė, kad šiandien jį reikia saugoti „kaip tautos gyvybės šaltinį“. Labiausiai kliudo objektyviai įvertinti krikščionybės reikšmę lietuvių tautos išlikimui ir atgimimui kaip tik toji dviguba žaizda, kurią paliko lietuvių tautos kūne krikščionybės nešėjų — kryžiuočių ordino — imperializmas ir lenkiškos kultūros invazija. Toji dviguba žaizda meta šešėlį ant pačios krikščionybės ir veda į klaidingą istorinės pamokos aiškinimą, krikščionybę laikant tautos nelaimių priežastimi ir tautinės rezignacijos skatintoja, kai tuo tarpu istorikai teigia, kad didžiosios tautinės kultūrinės ir valstybinės nelaimės Lietuvą užgulė kaip tik dėl to, kad krikštas buvo keletu šimtmečių pavėluotas.

*Teisingas, didis mūsų Dievas,
Jo rankoj amžių ateitis.
Gyvuos mūs Lietuva tėvynė,
Ją laimins bočiu praeitis.*

"DRAUGYSTES STOVYKLOS" ĮSPŪDŽIAI

Šiais metais mūsų skautų vasaros stovykla įvyko "Lituanikos Sodyboje", nuo 21 d. iki 28 d. sausio mėn. Stovyklavo apie 35 stovyklautojai, paskirstyti 6 skiltimis. Stovyklos komandantas buvo Marcelo F. Černiauskas, kuris labai gerai atliko savo pareigas. Mūsų šeimininkės buvo p. Ona Zalubienė ir p. Luzia Jurčiukonienė, kurios skaniai mums paruošė valgius, ir už tai labai dėkojam. Stovyklos viršininkė buvo p. Eugenija Bacevičienė.

Išvažiavom sekmadienį 21 d. iš Ramovės, apie 10,30 val. Oras nebuvo geras, ir daug lijo. "O caminho de terra", kuris išeina iš D. Pedro I greitkelio į Lituaniką, buvo labai blogas ir beveik negalėjom pravažiuoti. Stovykloj papietavom su savo šeimomis ir po to visi tėvai išvažiavo namo. Susitvarkėm daiktus, pavalgėm ir maždaug apie 8:30 v. susirinkom ir per dvi valandas žaidėm "Kanapyčia" (žaidimą, kurį išmokom Urugvajuje). Po to sudainavom "Ateina Naktis" ir nuėjom miegoti.

Pirmadienį buvo "Tėvynės Diena". Skiltys buvo padalintos darbais: pastatyti vartus, vėliavų aikštę papuošimus (Lietuvos žemėlapis, Gedimino pilis ir Vyties kryžius) prie vėliavų. Prieš pietus ir vakarienę kasdien labai gražiai dainavom. Per vakarinę programą turėjom pasirodymus apie dienos temą: Brazilijos ir Lietuvos istoriją ir papročiai. Turėjom brazilų ir lietuviškų dainų.

Antradienį buvo "Draugystės Diena". Visi buvom paskirti poromis (berniukas su mergaite) ir per visą dieną pasilikom kartu: kartu valgėm, kartu pasivaikščiujom, kad geriau susipažintume. Vakaro programoje turėjom laužą ir kiekviena skiltis labai įdomiai pasirodė.

Trečiadienį buvo "Sporto Diena". Per visą dieną sportavom (futbolą, tinklinį ir dar įvairius skautų žaidimus). Vakare turėjom karnavalo balių.

Ketvirtadienį buvo "Susikaupimo Diena". Iš ryto berniukai turėjo pašnekesį apie rūkymą ir gėrimą. O mergaitės apie elgesį su berniukais. Pas mus atvyko kun. Šileika, kuris popiet mums kalbėjo apie žmogaus jausmus, apie maldą ir Šventąją Dvasią. Kadangi jis išvažiavo prieš vakarienę, vakarinėje programoje paruošėm lėlių teatrą.

Penktadienį turėjom mūsų iškylą, kuri įvyko maždaug 4 km. atstumu nuo stovyklos, pas vieną Brazilijos skautą. Vieta yra labai graži, tarp medžių ir upelio. Maudėmės, valgėm daug vynuogių, ku-

Albertas Dilys po izodžio.
Kaklaraisti uzrisa Marcelo Černiauskas

rias mums padovanojo ūkio šeimininkas. Kiekviena skiltis paruošė savo lauželį ir pagamino savo valgį. Po to padainavom, ir kai sugrįžom į stovyklą, šeimininkės mūsų laukė su arbata ir pyragu. Vakare turėjom talentų vakarą. Visi stovyklautojai parodė savo talentą. pavyzdžiui groti "flautą", gitara, pajuokauti, šokti, vaidinti ir kita.

Seštadienį turėjom mūsų havaietišką "Luau", tarp akmenų po medžiais, kaip kun. Saulaitis mums išmokino. Per vėliavų nuleidimą, turėjome kelis įžodžius. Trys Šaltieniai tapo 2 vilkiukai ir viena paukštytė, Albertas Dilys tapo skautas ir Fatima Jurčiukonytė, Marcelo Černiauskas ir Flavijus Bacevičius gavo prityrusio skauto-ės laipsnį Sveikinam. Vakare turėjom iškilmingą balių.

Sekmadienį jau nuo pačio ryto pradėjo atvykti tėvai. Turėjom mišias, kurias atlaikė kun. Šileika; jam taip pat mūsų padėka. Po to papietavom, berniukai lošė futbolą. susitvarkėm ir apie 2:30 val. paskutinis automobilis išvažiavo iš stovyklos.

Visi skautai, skautės, vadovai norim padėkoti Dievui už taip laimingą ir smagią stovyklą ir visiems tiems, kurie kaip nors prisidėjo. Iki.

Budėkime.

ps. Beatrice Bacevičiūtė

BOSTONO LIETUVIŲ ETNOGRAFINIS ANSAMBLIS

Akademinio Skautų Sąjūdžio Chicagos skyrius kartu su JAUNIMO CENTRU pasikvietė bostoniečius koncertuoti "KAIMO VESTUVES".

Atsiųsta T.A. Saulaičio SJ

Iš keliauninkų DIENORAŠCIO

Keliautojų atsiminimai apie kelionę

Keliavom 17 dienų. Keliaudami gyvenom čigonų gyvenimą. be jokių patogumų. Bet užtai turime gražių, kartais ir juokingų prisiminimų. Pav. niekas neužmirš nakties, praleistos Rozario lietuvių parapijoje, kai mus užpuolė tūkstančiai uodų. Visi vaikščiojo naktį kieme paklodėmis galvas apsisiautę.

Pamatėm daug įdomių vaizdų. Rio Grande pietuose apie Chui tik lygumos – nesimato jokių kalnelių.

Matėm daug ir nematytų paukščių, Molio Joną (João de Barros) gerves, sakalus ir pirikitus. Ir augalų – ryžius, arbatą, tabaką.

Po trijų dienų pasiekėm Montevideo. Lietuviai tiek Urugvajuje, tiek Argentinoje mus labai gražiai ir nuoširdžiai priėmė. Urugvajuje praleidom penkias dienas. Matėm daug gražių vietų. Išskirtinai graži yra Punta Del Este.

Iš Urugvajaus iki Argentinos – Buenos Aires važiuom 18 valandų. Didelis kelio gabalas buvo ngrįstas – duobėtas, diena buvo karšta – 40 celsijaus. Net vandens ne visur buvo galima rasti.

Stebėjomės, kaip viskas ten, Argentinoje, brangu.

Vaidinom Susivienijimo salėje. Urugvajuje vaidinom du kartu. Man atrodo, kad Argentinoje vaidinimas pasisekė geriau, negu Urugvajuje. Grįžom per Paragvajų. Vaizdai pamažu keitėsi, pradėjom matyti kalnelius. Vienai naktiai sustojom Assunção. Miestas gražus, kainos maždaug kaip S. Pauly.

Dar pakeliauė dieną pasiekėm Foz de Iguacu. Tik kas pamatė, gali žinoti, koks gražumas ten.

Paskutinis Paragvajaus miestelis 'Prezidente Stroessener' – Zona Franca. Daug girdėjom apie tą miestelį.

Tikėjomės, kad ten viskas pigu. Miestelis mums pasirodė keistas. Pilnas azijatiškų krautuvių. Visos krautuvės turi tas pačias prekes.

Gatvėje pardavinėja laikrodžius. Iš karto prašo tūkstantį, o vėliau siūlo už du šimtus.

Grįžom sausio 20 dieną 21 val. Norim labai padėkoti kun. Juozui už tokią ilgą ir įdomią kelionę. Aišku, kad biskį pavargom. Bet jei ne Dédé Juozas, mes nebūtume galėję pažinti tris skirtingus ir įdomius kraštus.

Gražina Remenčienė

18 Dienų Kelionėje, 6.400 km. kelio.

São Paulo ateitininkų išvyka į Urugvajų ir Argentiną.

Kai sausio 3 dieną, labai anksti rytą, vaikai pradėjo rinktis po Dédé Juozo langą, jis dar gal miegojo. Sukrovė bagažą į "Kombi" ir ant "kombi", susėdom patys į dvi "kombi" ir išvažiavom.

LIETUVOS VĖLIAVA

Visi vaikai dainuoja:
Tėvynė bus laisva!
Augštai teplevėsuoja -
Trispalvė vėliava!

Raudona, paskum žalia,
Geltona viršuje -
Lietuvio širdį kelia
Tėvynės lelija!

Saulutė kils raudonai,
Aplink žali miškai,
Padangėje geltonai
Nušvis pilki rūkai.

Šventoji mūs svajonė -
Laisvoji Lietuva!
Augštai teplevėsuoja
Trispalvė vėliava!

Balė Voveraitė

Kai jau artėjome prie Curitibos, sustojom pietų. Prie mažo ežerėlio valgėme pirmuosius mūsų pietus. Ežerėlyje ir indus plovėm.

Naktį pasiekėm Itajai. Cavom dvi sales prie bažnyčios. Ten radom ir tarakonų kompanijai. P. Vinkšnaitis papasakojo, kad vieną kartą tarakonas įkišo jam į nosį savo antenas. Tad nereikia nė sakyti, kad mes, mergaitės, tu tarakonu bijojom.

Sausio 4 kėlėm labai anksti 4 val. 30 minučių. Nes iki Montevideo dar buvo toli. Tačiau iki visa sukrovėm, išvažiavom tik 6. Tą dieną nukeliavome toli. Grožėjomės gražiais Santa Catarina ir Rio Grande do Sul valstijų vaizdais. Pietavom gražioje "grutoje". Pietų Brazilijoje radom "Nidos" smėlio kopas. Džiaugsmas buvo dvigubas, kad Brazilija graži, ir kad gamta primena Lietuvos pajūrį. Padarėm nuotraukų.

Pravažiavom Guiribas upės tiltą, kurs pakildamas praleidžia didelius laivus, bet laivų mes nematėm. Miegojom São Lourenço do Sul, labai švariai užlaikomoje seselių mokykloje. Buvo kur išsimaudyti. Naktis buvo graži, žvaigždėta. Bet mes nuvažiuavę 800 km. per dieną tenorėjom tik miegoti.

5 sausio – Leidomės tolyn, tolyn. Pravažiavus Pelotas, išvažiavom į lygumas. Nematėm miestelių, tik gyvulius ir paukščius.

Pusiaudienį pasiekėm Chui. Per miestelį eina Brazilijos ir Urugvajaus siena. Viena pusė avenidos priklauso vienai, kitai kitai valstybei. Išsikeitė pinigais, apskaičiavom, kad Urugvajų vienas litras g. zolinos kainuoja beveik 14 kruzeirų (kuone dvigubai brangiau negu Brazilijoje). Lengvai pravažiavom sieną. Muitininkai į čemodanus pažiūrėjo tik iš tolo. Bijojom kad nepareikalautų nuimti nuo mašinų. Pietavom Urugvajuje. Viskas buvo nauja, įdomu. Kai norėjom pirkti kuro, turėjom sukti į miestelį, nes prie kelio neradom stoties. Montevideo pasiekėm 9 valandą vakaro, o dar saulė buvo ant dangaus. Ten saulė tik devintą valandą vakaro pradeda leistis. D. Angela, kuri kalba ispaniškai, daug kartų turėjo klausti kelio, kol pravažiavę visą miestą radom lietuvišką parapiją. Lietuviškos šeimos mus nuoširdžiai ir svetingai priėmė. Nuoširdžiai dėkojame už jų lietuvišką svetingumą.

Sandra ir Osvaldas Bus daugiau

IV PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

IV Weltkongreß der Litauischen Jugend
IV LITHUANIAN WORLD YOUTH CONGRESS

EUROPA 1979

ANGLIJA

1979 m. liepos 11-18 d.d.

- * Atidarymas
- * Stovykla
- * Koncertas (balius)

VOKIETIJA

1979 m. liepos 19-29 d.d.

- * Ekskursijos
- * Studijų dienos

Būsimasis jaunimo kongresas

IV PLJK STOVYKLOS PROGRAMOS UŽSIĖMIMŲ BŪRELIAI Apžvalga

Kiekvienas būrelis stovyklos metu susirenka 5 kartus po 50-60 minučių. Kiekvienas stovyklautojas gali dalyvauti dviejuose būreliuose. Dažnai būrelių užsiėmimai surišti su tos dienos tema ir vakarine ar kita programa.

Choras. Keliais balsais dainos, surištos su lietuviškais papročiais, žinomos ir naujos dainos.

Tautiniai šokiai. Šokių ruošą stovyklos programoms.

Drama. Dramatiniai skaitymai ir vaidyba.

Išraiškos šokis. Proga pasimokyti ir pasipraktikuoti.

Radijas. Programos per garsiakalbį ir stovyklos metu. Rekordavimas siuntų į lietuviškas radijo valandėles.

Orkestras. Muzikinė palyda dainoms, tautiniams šokiams ir papročiams (atsivežti instrumentą, jei įmanoma).

Laikraštėlis. Kasdieninė stovyklos gyvenimo laida, įspūdžiai, nuotykių, būsimieji įvykiai

Skulptūra. Truputis lietuvių skulptorių istorijos ir darbų reprodukcijų apžvalga. Skulptūra Lietuvoje ir išeivijoje, skulptūros dėsniai ir galimybės. Stovykloje įmanomas uždavinys, asmeninė ar grupinė skulptūra.

Grafika. Grafika praeityje ir dabar Lietuvoje bei išeivijoje. Kryptys. Lietuviški reiškiniai. Grafikos "imitacijos" stovyklos programoms.

Tapyba. Lietuviai tapytojai, spalvos ir jų deriniai, iliustracijos skaidrėmis.

Audimas. Juostų audimas stovykloje. Audiniai, jų spalvų deriniai.

Lietuvių architektūra. Modernūs lietuviško stiliaus ar puošmenų pastatai bei pastatų dekoracijos. Modeliai ir puošmens stovyklos programai.

Liaudies menas. Margučiai, kaukės, šiaudinukai, skrynios ir kiti darbai surišti su stovyklos programa.

Lietuviški valgiai. Kalėdoms, Velykoms, vestuvėms ir kitoms programoms su praktika.

Foto ir filmai. Stovyklos nuotraukos ir laboratorija. Filmų rodymas. Lietuviškų filmų apžvalga, istorija, režisieriai, aktoriai.

Susipažinimas su lietuvių kalba. Lietuvių kalbos praktika ir truputį apie lietuvių kalbą norintiems išmokti.

Proza ir poezija. Savo kūryba (laikraštėliui ar plačiau), dramatis skaitymas programose, originalūs kūriniai stovykloje. Lietuviai poetai šiandien.

Kronika ir liturgija. Religinis valandėlių, susikaupimo ir Mišių ruošą. "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos" ištraukos. Išeivijos religinis gyvenimas, atsinaujinimas.

Lietuviškos tradicijos ir papročiai. Kasdienių papročių paaiškinimas kitiems stovyklautojams.

VIAGEM P/EUROPA: SÃO PAULO – LONDRES – FRANKFURT – SÃO PAULO

VOO CHARTER – DC – 10

DATA DE PARTIDA: 09/07/79

DATA DE VOLTA: EM ABERTO ATÉ FIM DE ANO.

PREÇO DA PASSAGEM: FINANCIÁVEL: 20% DE ENTRADA, MAIS NOVE PRESTAÇÕES COM TOTAL DE JUROS DE 20%. (MELHOR PREÇO NÃO EXISTE).

DEPÓSITO: A SER FEITO PELO INTERESSADO (PODE-SE FINANCIAR)

MAIORES DETALHES: ALEXANDRE VALAVIČIUS, TEL. 275-2619.

LEMBRAMOS QUE AS FICHAS DE INSCRIÇÕES ENCONTRAM-SE COM ARNALDO ZIZAS, RUA DAS HERAS, 1226 ATÉ O DIA 16 DE FEVEREIRO.

IV PLJK STOVYKLOS PROGRAMOS POKALBIAI IR SIMPOZIUMAI — Apžvalga —

Kultūrinis gyvenimas, menas, muzika ir kūryba. Pagrindinės meninės kūrybos kryptys ir srovės. Galimybės kurti. Svarbesni menininkai ir muzikai. Meno sritys, kuriose lietuviai pasižymi. Kultūriniai kontaktai ir ryšiai su muzikos bei meno vystymusi pasaulyje. Kūrėjų paskatos, sąlygos ir pažiūros.

Literatūra ir žodinė kūryba. Literatūros tema ar motyvų kaita per dešimtmečius. Svarbesnieji autoriai ir veikalai. Sąlygos kurti ir išleisti. Cenzūra ir kontrolė. Žodingumas ir naujadarai. Knygų kompozicija ir tiražai. Vertimai iš kitų ir į kitas kalbas.

Švietimas, mokslas ir profesijos. Mokyklinė sistema ir einamieji dalykai. Aukštojo mokslo įstaigos ir jų kursai. Profesijų pasirinkimas ir jo priežastys. Pagrindinės mokslinių tyrimų sritys ir pasisekimai. Mokslininkų bei kitų profesijų ekonominės sąlygos ir socialinė padėtis. Vilniaus universitetas.

Pasaulėžiūra. Įvairių kartų pažiūros į Lietuvą, į santykius su Sovietų Sąjunga, į išeiviją ir išeivijos veiklą, į politiką, religiją, į ekonominį ir pramoninį krašto vystymąsi, į kitataučius, kaip įsivaizduoja dabartį ir ateitį. Lietuvos jaunimas.

Demografija ir gyventojų kaita. Gyventojų pasikeitimai nuo 1940. Augimas, tautybių sudėtis. Miestėjimas ir Lietuvos kaimas. Pramonė, mokslas, profesijos ir gyventojų paskirstymas. Lietuviai už Lietuvos ribų Sovietų Sąjungoje ir satelituose. Pensininkai, gyventojų amžius.

Žmogaus teisės. Žmogaus teisių – Helsinkio komitetas Lietuvoje. Žmogaus teisės: emigruoti, puoselėti tautybę ir kultūrą, šeimos teisės ir mokslas. Disidentai ir pagrindžio spauda. Tautų apsisprendimo teisė ir sovietų konstitucijos. Politiniai kaliniai.

Tikinčiųjų kova. "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos" leidimas, pobūdis, raida. Svarbesnių asmenų vaidmuo ir LKKB turinio apžvalga. Jaunimas ir religija. Lietuvos šventovės ir religinės tradicijos. Vaikų bei jaunimo religinis auklėjimas. Bažnyčios vadovybė ir ryšiai su Vatikanu.

Kelionės į Lietuvą. Asmeninės ir ekskursinės kelionės. Vizos ir maršrutai. Muitinė. Dovanos į Lietuvą ir iš Lietuvos. Laisvo asmens laikysena okupuotame krašte. Kursai ir studijos Lietuvoje. Aplankomos vietos ir sutinkami žmonės.

KAS SKRIAUDŽIA VAIKUS?

Prasidedant naujiems mokslo metams, pravartu bent trumpai stabtelėti ties lietuviškų mokyklų, ar bent lietuviškų pamokų reikalu.

Mūsų tautinio išlikimo pagrindas yra gimtoji kalba. Ją turėtų kasdien vartoti kiekviena lietuviška šeima. Tada ir vaikai savaime išmokyti tėvų kalbą namuose ir, atėjus jiems į liuanistinę mokyklą, beliktų mokytis tik rašybos ir tautinių dalykų.

Tačiau Brazilijoje gyvenančių lietuvių šeimos per daug lengvai išsizada gražios savo tėvėlių kalbos. (Yra tiesa, išimčių, bet jų skaičius, palyginus, yra labai mažas). Tuo tarpu svetimų kraštų mokslininkai studijuoja lietuvių kalbą ir stebisi jos skambumu, senumu, turtingumu.

Todėl tie tėvai, kurie mokėdami lietuvių kalbą, neperduoda jų vaikams, jie nuskriaudžia savo vaikus. Juk kiekviena kalba, nežiūrint ar ji didelė ar mažos tautos, yra ypatingas turtas, kurio neįmanoma nei nusipirkti, nei į testamentą įrašyti.

Ir dažnai tenka sutikti mūsų kolonijoje jaunuolių, kurie kaltina tėvus, o ypatingai motinas, kad jos juos mažus nemokino lietuviškai. Be abejojimo, kalbą galima išmokyti ir suaugusiems žmonėms, bet tam jau reikia ir pastangų ir laiko.

O tačiau kiekvienas sąmoningas tautietis pripažįsta, kad mums gyvenant svetur, yra būtinai reikalingas lietuviškas prieauglis, kuris mokėtų ne vien kalbėti ir skaityti lietuviškai, bet ir gerai rašyti. Tai reikalinga susižinojimui su giminėmis Tėvynėje ir su kitų kraštų lietuvišiais, o taip pat savojo laikraščio ar knygos išleidimui.

Lietuviai tėvai, neskriauskite savo vaikų. — siųskite juos į lietuvišką pamoką. Siųskite ir tuos, kurie visai nemoka lietuviškai kalbėti, jie šiek tiek pramoks, susipažins su kitais lietuvių vaikais, o svarbiausia — pažins lietuviškos kultūros reiškinius. Juk niekas to čia nedraudžia.

Mūsų ateities tautinė gyvybė yra šių dienų lietuviškose mokyklose.

M. V.

GRAŽU YRA SVETIMOM KALBOM KALBETI
BET GĖDA YRA SAVO TĖVŲ KALBOS NEMOKĖTI

IŠ LIETUVIŲ PAPROČIŲ

UŽGAVĖNĖS. Tai paskutinis antradienis prieš gavėnią (Pelenų Dienos išvakarėse). Tai jokia šventė, tačiau pagal senus lietuvių papročius, buvo vengiama įvairių darbų, pv. verpti, sukti siūlus, malti grūdus ir t.t. Užtat, jei yra sniego, būtinai reikia pasivažinėti rogemis, įkinkant, jaunos kumelius ar smarkius arklius, kad kuo daugiau kartų apverstų į sniegą — nes manoma — kad gerai derės tais metais linai.

Užgavėnių papročiai skirtingi įvairiose Lietuvos vietose. Tačiau jaunimas visur stengiasi sugalvoti kuo daugiau įvairiausių pramogų ir išdaigų, kuriose labiausia nukenčia senberniai ir senmergės, nes jie būna visaip pajuokiami. Dažniausia persirengiama ožiu, avinu, arkliu, giltine, velniu ir t.t. Vartojamos ir kaukės, ypač šokiuose. Bet visos tos linksmybės turi pasibaigti pusiaunaktį, kada prasideda gavėnia. kada liesasis Kanapinis nugalė riebusį Lašininį.

Per užgavėnes reikia daug kartų (iki 12) ir riebiai valgyti. Seniausias užgavėnių valgis yra šiupinys — tai žirnių ir kruopų košė, išvirta su kiaulės galva ar uodega. Kiti valgiai: lašiniuočiai, žemaičių kiunkis, arba šutinė, kugelis ir t.t. Sklindžiai ir spurgos (pončkai) įėjo į madą vėliau, bet jie nėra lietuviškos kilmės.

KUGELIS. Nulupti 2 kg. didelių bulvių ir jas nevirtas sutarkuoti; pridėti 2 smulkiai supjaustytus ir riebaluose pakepintus svogūnus, 1/2 stiklinės manų kruopų 3-4 kiaušinius ir druskos. Viską sumaišius kepti „pyrex“ ar kitoje kepimo formoje, gerai išteptoje riebalais. Krosnis vidutinio karštumo. Kepti apie 2 val., paviršių patepus riebalais. Vos išimtas iš krosnies šis bulvių plokštainis bus minkštas, todėl geriau leisti jam atšalti, tai bus galima gražiau supjaustyti. Paskui nedideles pailgas riekeles apkepinti alyvoje. Prie kugelio tinka spirgintų lašiniukų padažas su grietine, arba vien grietinė.

BULVINIAI BLYNAI. Paruošiama, kaip kugelis. Proporcija per pusę mažesnė, nes blynai atšildyti nebus skanūs. Vieton manų kruopų geriau dėti duonos džiovėsius, tai bus minkštesni; o svogūną geriau sutarkuoti. Kepti keptuvėje gerai įkaitintuose riebaluose, dedant masę su šaukštu į atskirus kuptelius. Apkepinti gražiai iš abiejų pusių. Valgyti blynus karštus su spirgučiais, grietine arba obuolių koše.

SUSIRINKIMAS

Liet. Kat. Moterų Draugijos pirmasis šių metų susirinkimas yra šaukiamas vasario mėn. 25 d. 4 val. p.p. (tuojau po lietuviškų šv. Mišių) Jaunimo Namuose.

Bus pristatytas Draugijos veikimo planas 1979 metams. Be to, vairūs pranešimai, pasiūlymai ir kita.

Kviečiamos visos pirmosios ir antrosios kartos katalikės moterys gausiai susirinkime dalyvauti.

Valdyba

Giedojimo repeticija bus pusę valandos prieš šv. Mišias choro salėje. Prašom neužmiršti ir nesivėluoti.

ŠYPSOKIS RUOŠIANTIS Į ŠOKIUS

Motina, stebėdama į šokius besirengiančią eiti savo šešiolikmetę dukterį, atkreipia dėmesį į sportinius guminius padais batus ir sako:

— Dukrele, pasikeisk batukus odiniais padais, nes šitie tau šokant lips prie grindų.

— Nėra reikalo, mama, nes dabar šokdami nejudiname pėdų iš vietos.

SUPREME COMMITTEE FOR LIBERATION OF LITHUANIA

Mieli Lietuviai,

Artėja Vasario Šešioliktoji. Šios svarbios sukakties proga Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas sveikina jus visus pavergtoje Tėvynėje ir laisvajame pasaulyje ir kviečia šią sukaktį prasmingai pagal esamas sąlygas paminėti.

Ši diena mums svarbi, kaip vienas didžiųjų Lietuvos istorijos įvykių su kuriuo baigėsi daugiau kaip šimtmetį trukęs caro, žandaro ir tamsos metas ir prasidėjo nepriklausomo laimingo gyvenimo laikotarpis.

Vasario Šešioliktosios Aktas buvo tautinės vienybės išraiška, sujungusi įvairių pažiūrų Lietuvos Tarybos narius, skelbiančius visos tautos politinę veiklą Vasario Šešioliktoji neatskiriama siejasi su lietuvių tautos išlikimu ir Lietuvos valstybės tąsa — jos valstybingumu. Dėl to remtina ir išlaikytina visa, kas Lietuvos valstybingumą stiprina, kas jam dirba ir kas jį simbolizuoja. Ši diena yra prasminga proga stiprinti ir skelbti visiems mūsų pasiryžimą dėl nepriklausomybės dirbti ir dėl jos kovoti.

VLIKAS yra vienas mūsų valstybingumo ramsčių — tiek savo prigimtimi, tiek savo darbais. Jie yra nuolatiniai, platus ir visų mūsų pastangų tarpe svarūs. VLIKAS nuoširdžiai dėkoja Lietuvos visuomenei už jam teikiamą paramą ir laukia jūsų, laisvieji lietuviai, tolimesnės talkos.

Mūsų pagarba lietuviams pavergtoje Tėvynėje, kurie aukojasi laisvės, nepriklausomybės ir žmogaus teisių idėjomis, nepabūgdami okupanto žiauriausių bausmių. Nežiūrint ilgų ir sunkių okupacijos metų, mūsų broliai ir sesės Tėvynėje

yra nepalūžę dvasia ir nepraradę vilties, kad ateis diena, kuomet 'saulė Lietuvos tamsumus pašalins'.

Mes, laisvajame pasaulyje minėdami Vasario Šešioliktąją dar kartą pasižadėkime visomis išgalėmis remti jų kovą.

Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo
Komitetas

1979 metų vasaris

SAJUNGOS-ALIANÇA HORIZONTUOSE

Lietuvių Sąjungos išrinkta nauja valdyba

Vasario mėn. 4 d., 1979 met., rua Lituânia, 67 — Moóca — įvyko Lietuvių Sąjungos-Aliança visuotinis narių susirinkimas, kuris buvo šaukiamas per dvejetą savaitių per laikraštį Mūsų Lietuva, o taip pat ir per Diário Oficial do Estado sausio 23 d. Susirinkimas buvo šaukiamas 16-tai valandai. Patikrinus tą valandą susirinkusius, buvo rasta daugiau kai pusė visų Sąjungos narių užsimokėjusių savo nario mokestį ir su pilna teise dalyvauti organizacijos sprendžiamuose reikaluose. Tačiau organizacijos vadovybė, tikėdamasi sulaukti dar daugiau dalyvių, susirinkimą pradėjo 30 minučių vėliau. Ir iš tikrųjų po antrojo patikrinimo, jau radosi daugiau kaip du trečdaliai Sąjungos narių pasirašiusių knygoje. Tas rodo, kad mūsų ateiviai, atvykę daugiau kaip prieš penkiasdešimtmetį metų, dar domisi savomis, lietuviškomis pramoginėmis sueigomis, visuomeniniais susirinkimais bei grynai tautinio pobūdžio minėjimais. Pirmutinės lietuvių kartos ateiviai ilgisi savųjų veidų savosios kalbos, lietuviško artimo rankos paspaudimo. Ne tik penkiasdešimtmečio imigracijos atstovai, bet ir jaunoji atžala pradeda šilčiau stebėti senųjų praminimą taką ir atidžiau domėtis jų darbu. Tai patvirtina pereitas Sąjungos-Aliança narių susirinkimas, kur netrūko ir svečių pareiškusių norą priklausyti šiai organizacijai.

Sąjungos pirmininkas J. Antanaitis pradėjo susirinkimą lygiai 16:30 valandą Supažindinęs susirinkusius su dienos darbų tvarka, pakvietė prie stalo garbės ir darbo prezidiumą: prel. P. Ragažinską Al. Boguslauską, J. Jodelį, A. Dutkų J. Žvingilą, A. Ambrozevičienę ir J. Garšką. Dienos dienotvarkėje buvo pirmininko pateikti svarstyti šie Sąjungos veikimo reikalai: a) — Susirinkimo atidarymas; b) — Pereito susirinkimo protokolo skaitymas; c) — Valdybos, Revizijos Komisijos ir išdininkės pranešimai; d) — Valdybos, o taip pat ir Revizijos Komisijos bei jų kandidatų rinkimai ir e) — Įvairūs Sąjungą liečiantieji reikalai.

Prieš dienotvarkės svarstymą, prel. P. Ragažinskas susirinkusiųjų paprašė, kad atsistojimu ir vienos minutės tyła, išreikštume pagarbos jausmą neseniai Kalifornijoje mirusiam, šios organizacijos —

Lietuvių Sąjungos — steigėjui ir São Pauilyje esamų rūmų-mokyklų statytojui, buvusiam Lietuvos konsului Brazilijoje D. rui Petruui Mačiuliui. Po pagerbimo akto, prasidėjo techniškai organizacijos darbai: buvo išklaustyti Valdybos, Revizijos Komisijos ir išdininkės pranešimai, kurie, susirinkusiųjų, be diskusijų plojimais buvo priimti. Svarbiausias, visų nekantrumu buvo laukiamas dienotvarkės puktas, tai Valdybos, Revizijos Komisijos ir jų kandidatų rinkimas 1979/1980 metams. Bet greitai visų smalsumas atšalo, kai pirmininkas paskelbė, jog rinkimai bus pravesti "in bloco", pagal iš anksto nustatytą sąrašą (chapa). Kadangi neatsirado daugiau sąrašų, norinčių dalyvauti šiuose rinkimuose, tai balsavimai praėjo tik rankų pakėlimu už paskelbtą sąrašą ir pripažinti teisėtai išrinktieji į naująją valdybą šie asmenys: 1) - Jonas Antanaitis — pirmininkas; 2) - Justinas J. Žvingila — vicepirmininkas; 3) - Anielė Dutkus — pirmoji sekretorė; 4) - José Rimša Jr. — antrasis sekretorius; 5) - Albina Ambrozevičius — išdininkė; 6) - Jorge Garško — antrasis išdininkas; 7) - Halina Mošinskis — knyginkė ir 8) - Aldona Valavičius — ūkio vedėja Revizijos Komisijon išrinkti: Aleksandras Boguslauskas, Norbertas Stasiulionis ir Jroslavas Aradzenka. Kandidatais — Wilma Žvingila ir Luiz Alberto Jarmalavičius.

Įvairių reikalų svarstyme, buvo aptartas nario mokestis, kuris iki šiol buvo 5 kruzeirai, o nuo sausio pradžios nario mokestis jau bus imamas po 100 kruzeirų metams. Dar viena naujovė įvesta Sąjungoje, kuri jau daugelį metų buvo laukiama, tai nario bilieto įvedimas, kurį kiekvienas narys privalo įsigyti, įnešdamas kason 10 kruzeirų. Tai nario identifikacijos ženklas, be kurio neprivalo būti nė vienas sąjungietis.

Nebelikus kas tarti bei svarstyti, visuotinis Sąjungos-Aliança narių susirinkimas baigė savo darbą gana pakeltu ūpu ir ryžtu dirbti su savaisiais, savųjų tarpe lietuvių kolonijos labui. Pirmininkas, padėkojęs visos Valdybos vardu susirinkusiems už atliktus darbus, pakvietė visus vaišėms į mažąją salę kur jau sąjungietės laukė su paruoštais stalais.

S-gos Koresp.

MŪSŲ ŽINIOS

MONSIGNORAS IŠ AMERIKOS

Šiomis dienomis Brazilijoje trumpai lankėsi prelatas JUOZAS NEVERAUSKAS, Shenandoah, Pensilvanijoje, šv. Jurgio parapijos klebonas. Buvo apsisitojęs V. Zelinos klebonijoje. Sekmadienį laikė Mišias šv. Kazimiero parapijos lietuviams Mookoje. Trumpai lankėsi Rijuje ir kitose įdomesnėse Brazilijos vietovėse; bet labiausia domėjosi Brazilijos lietuviams.

SVEČIAS IŠ VENEZUELOS

Vasario pradžioje atvyko iš Buenos Aires inž. VLADAS MAŽEIKAS, tenai vedęs EUGENIJA RUDYTE, Argentinos Lietuvių Centro valdybos vicepirmininkė. Inž. VI. Mažeika yra Venezuelos Lietuvių B. nės pirmininkas. Čia apsisitojo pas B. ir J. Bagdžius.

MIRUSIŲ PRISIMINIMAS

Vasario 11 d. sutelktine iniciatyva buvo gražiai paminėtos a. a. URŠULĖ JOTEIKIENĖ ir DOMICELĖ KATINIENĖ. 5 val. po pietų šv. Kazimiero parapijos salėje buvo Mišios, kurias koncelebravo klebonas kun. Pr. Gavėnas su kun. Petru Rukšiu. Liturginius skaitymus pravedė Vincas Kuliešius (iš Čikagos) ir Angela Joteikaitė. Dalyvavo apie 100 maldininkų (jų tarpe daug choristų), todėl gražiai sugiedojo tradicines Mišių giesmes, akompanuojant M. Feliksui Girdauskui ir daugelis priėmė šv. Komuniją.

Apeigų užbaigimui Zelinos Maldos Ap-mo moterys sugiedojo "Viešpaties Angelą" ir "iš gilumos".

Šeimyninio nusiteikimo aplinka dar buvo pagyvinta apščiomis vaišėmis, kurias suruošė pamaldų rengėjai – Joteikų šeima ir p. Angelika Triubienė.

Rengėjai ir per šias eilutes nuoširdžiai dėkoja Mišias atlaikiusiems kunigams ir visiems pamaldose dalyvavusiems tautiečiams.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Sausio 16 d. V. Alpinų mirė Marija Barilaitė Jiešmantienė-Weleszcuk, sulaukusi 92 metų.

Velionė buvo kilusi iš Kybartų. Brazilijon atvyko pas dukterį Anelę po II-jo pasaulinio karo. Daug metų gyveno V. Beloje ir V. Alpinų.

Paliko dukterį Eleną Venezueloje ir Anelę Vabalienę V. Alpinų.

30-tos dienos Mišios bus laikomos V. Zelinų – Šv. Juozapo bažnyčioje Vasario 18 d. 15 val.

Vasario 7 d. V. Alpinų mirė STASYS AMBRULEVIČIUS, sulaukęs 73 metų. Kilęs iš Alytaus. Paliko Janą Sofiją Jacot, Vladą Nataliją

Lietuviškai kalbanti

Vyrų - moterų - vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING

médica

HOMENS - SENHORAS
CRIANÇAS

nuo 8 iki 12 val.

Av. Eulina, 99 - V Sta.
Maria (skersgatvis ties nr
2214, Av. Deputado Emílio
Carlos - B do Limão)

nuo 14 iki 18 val.

Rua Quartim Barbosa, 6
(paskutinė stotis onibus
Vila Santista Bairro do
Limão)

Tel 265.7590

*Auka paremk lietuvišką spaudą,
nes ji palaiko mūsų tautinę
gyvybę!*

PRANEŠIMAS

Vasario 20 d. 7 val. ryto V. Zelinų bažnyčioje bus Mišios su egzekvijom už a. a. MALVINĄ PAKALNIENĘ. Mišias užprašė O. ir V. Kuliešiai.

Kovo 4, sekmadienį,
ŠV. KAZIMIERAS,
ypatingas Lietuvos, jaunimo ir
šv. Kazimiero parapijos Globėjas.

ATLAIDAI

jo vardo parapijoje, Mookoje.

16 val.: – procesija su Šventojo relikvija ir paveikslu;

– iškilmingos Mišios;

– minėjimas su menine programa, pasirodant įvairiems vienetais bei ansambliams

– vaišės: BUFETO forma

NB – Bairuose šią dieną liet. Mišių nebus.

– Visi kviečiami tinkamai ir pasiruošus priimti sakramentus ir taip pelnyti Bažnyčios teikiamus ATLAIDUS.

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL – Inventário, Despejo, etc.

COMERCIAL – Falência, Concordata

Execução, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA – Imposto de Renda, ICM, IPI

KALBAMA LIETUVIŠKAI

ESCRITÓRIOS:

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 – Liberdade
Horário: Das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 – Vila Zelina
Horário: Das 19:00 às 21:00

DR. ALEKSAS KALINAUSKAS

DR. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divórcio, Processo Crime, Processo Trabalhista, etc.

Rua XV de Novembro, 244 - 4º and. conj. 9
Tel. 37-8958

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

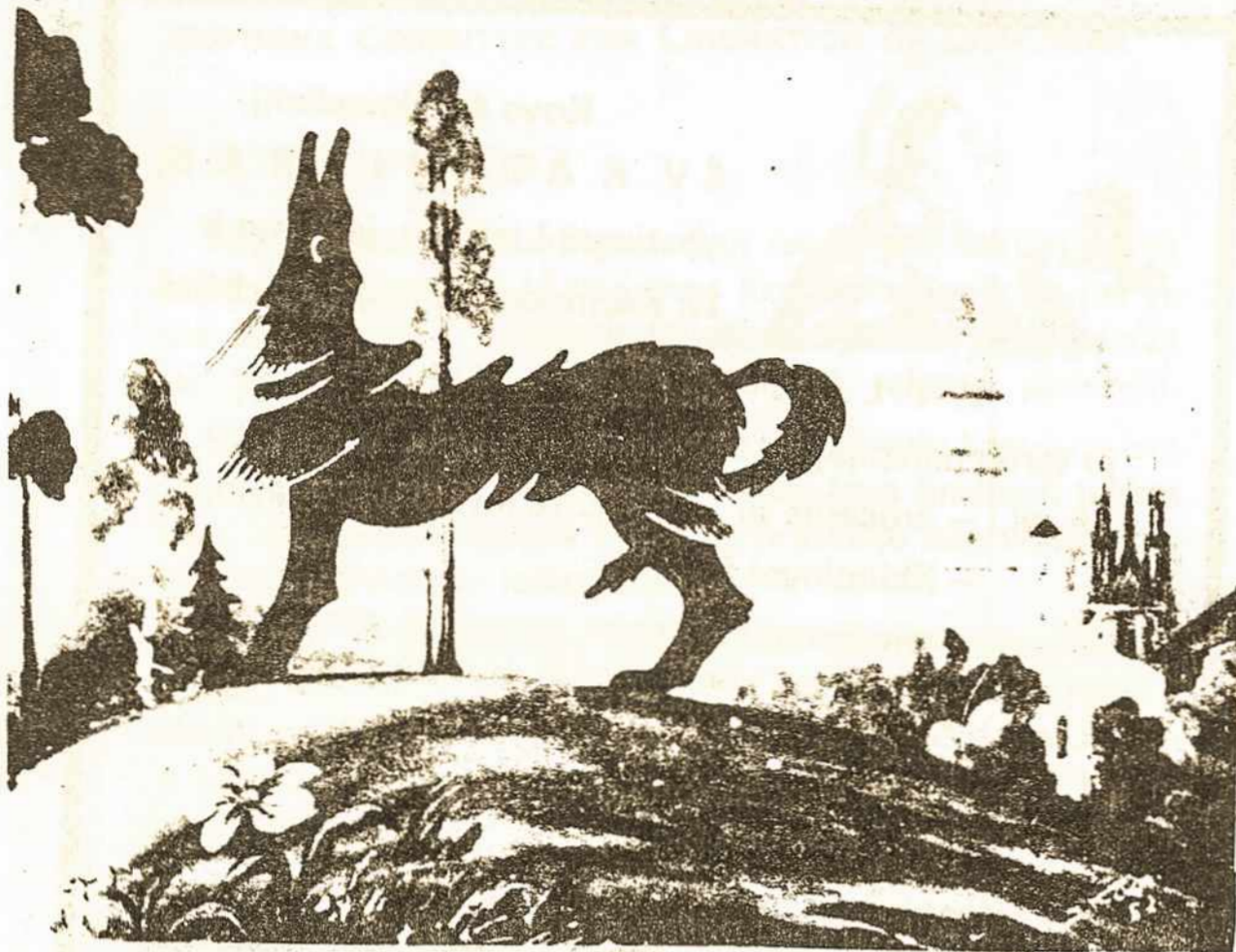
Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274.0677 - (Res. 274.1886)
São Paulo

MŪSU PAGALBOS LAUKIA POLITINIAI KALINIAI

Jeigu vakarų kraštuose gyvenantieji išeiviai tik džiaugtųsi savo gerove ir aukščiausio gyvenimo standartu pasiekusiuose kraštuose, būtų labai menki žmonės. Gyvenimas uždavė ypatingą misiją, kurios svarbiausieji uždaviniai yra skelbti pasauliui apie baisumą komunistinės diktatūros prievartos, kuri išbloškė mus iš tėvų žemės ir kuri net paskutiniaisiais metais iš Kambodijos išbloškė apie 100,000 gyventojų neužmirštant ir milijonų nužudytųjų.

Mes turime kiek galėdami rūpintis tėvynės išlaisvinimu ir pagalba pavergtiems žmonėms. Būtų labai siauros galvosenos tas išeivis, kuris tepasitenkintų tik išrinkti žmones į vadovaujančius postus ir paskiau kritikuotų, kad tie veiksniai nieko nedarba, lyg jie viską už visus turi padaryti. Kiekvienas turi įnešti savo dalį.

Šventėse praleidę džiaugsmingas valandas savose šeimose, turime prisiminti ir tuos, kurie okupantų bolševikų atskirti nuo savo šeimų ir ilgus metus kalinami tolimoje tremtyje. Jų yra gal net tūkstančiai, ypač įskaitant ir dar tebeprisilikusius Sibire. Bet prisiminkime tik keletą nuteistųjų politinių kalinių, kurių baismės laikas dar nebuvo pasibaigęs. Henrikas Klimašauskas buvo uždarytas į Černiachovskio psichiatrinę ligoninę. Vladas Lapienis kalinamas Mardvių respublikoje, Petras Paulaitis kalinamas Potomoje, Mardvių respublikoje, Viktoras Petkus – Vladimiro kalėjime, Povilas Petronis Mardvių respublikoj, Petras Plumpa - Pluira - Permėje, Ona Pranckūnaitė Čuvačų krašte, Nijolė Sadūnaitė – Krasnojarske, Algirdas Žyprė – Totorių respublikoj, Šarūnas Žukauskas – Permėje.

Šie ir kiti neturi būti užmiršti. Juos reikia registruoti. Reikia siųsti okupanto kalinamiems lietuviams laiškus. Be aukščiau išvardytų dar žinomos šių okupanto kalinamųjų pavardės: Vaclovas Babičius, Povilas Bagdonas, Antanas Baltrumas, Stasys Baranauskas, Kazys Berenskis, Povilas Biržys, Antanas Burbulis, Antanas Džiaugis, Balys Gajauskas, Jonas Gričius, Jonas Karalius, Petras Karpavičius, Antanas Korsakas, Stasys Lauraitis, Juozas Leikus, Jurgis Maželskis, Vladas Mitrikas, Antanas Vaivada, Jonas Vilutis, Juozas Zelenkevičius, Bronius Žvynys.

Kaip aukščiau minėtiems, taip ir šiems galima rašyti centrinių kalėjimų administracijos adresu: vardas ir pavardė, Učreždenie 5110 – 1 ach, Moscow – Moskva, USSR.

Geriausia ryšius su savo artimaisiais už geležinės uždangos yra išplėtę žydai ir jie daugiausia gauna leidimų išemigruoti. Jie nurodo ir kelius, kaip geriausių rezultatų pasiekti. Lengviau praeina rašant atvirutes. Gerai užadresuoti rusiškais raidėmis, bet gerai ir mūsiškėmis. Laiškuose neliesti jokių politinių temų ir žinių. Neminėti jokių organizacijų, rašyti tik paprastus nuoširdžius žodžius.

Be siunčiamų atvirlaiškių, reikia pasiųsti ir registruotų laiškų.

Kiekvienas kaliniui siųstas laiškas, nors ir nebūtų įteiktas, jau parodo okupantams, kad kalinamasis vakaruose žinomas. Tai verčia okupantus su tokiu kaliniu elgtis atsargiau. Būtų gera lietuvių grupėms pasiskirstyti kalinius savon globon ir imti jiems ne tik likučius, bet ir siuntinėlius pasiųsti, kad ir mažus, ir klabenti dėl jų Maskvos įstaigas.

Draugas /1978-12-29

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAS

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

BLB-nei gili padėka ir linkėjimas geriausios sėkmės.

ML redakcija ir administracija

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS ŠVENTĖS

minėjimas

1979 metų vasario mėn. 18 d.

15 val.: MIŠIOS UŽ TĖVYNĘ V. Zelinos bažnyčioj

16 val.: MINĖJIMAS Seselių Pranciskiečių kolegijos salėj

PROGRAMA:

I. Oficialioji dalis

1. Minėjimo atidarymas
2. Brazilijos Himnas
3. Paskaita - Aleksandras Valavičius
4. "Pro Libertate" atstovo žodis
5. Prkalba - Dep. Federal Dr. Adhemar de Barros Filho

II. Meninė dalis

1. Landytinis
2. Aštuonytis

Išpildo NEMUNAS, vadovaujamas J. Lukoševičiaus

3. Nemunas atves
4. Pienė
5. Kelias

Dainuoja RŪTELĖS mergaičių chorelis, vadovaujamas Eug.

6. Jaunystės šokis Bacevičienės
7. Malūnas

Šoka RŪTELĖS grupė, vadovaujama Arn. Zizo

8. Gavotas
9. Trys berneliai
10. Per tėviškės žemę

Dainuoja VOLUNGĖS choras, diriguojamas Kr. Valavičiūtės, akompanuojant S. Banytei

11. Lietuvos Himnas

Minėjimo rengėjai:

Brazilijos Lietuvių Bendruomenė

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
- Administrador: Stanislao Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 210 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 1.000 kr.
Paskirto numerio kaina: 5,90 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 100 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekims rašyti: "Stanislao Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.